

गमु v. l. für वमु = वाच् Nāgā. 1, 11.

गङ्गाका f. = गङ्गाका, गङ्गाका demin. von गङ्गा Vop. 4, 8.

गङ्गादत्त (गङ्गा + दत्त, mit Kürzung des Auslauts nach P. 8, 3, 62) m. N. pr. eines Fröschkönigs PAÑKAT. IV, 16. 209, 23.

गङ्गा f. Uṇ. 1, 122. der Ganges AK. 1, 2, 30. TRIK. 1, 2, 30. H. 1081. RV. 10, 75, 5. ÇAT. BR. 13, 8, 4, 11. KĪTJ. ÇR. 13, 3, 20. TAITT. ĀR. 2, 20. M. 8, 92. MATSJO. 18. INDR. 1, 20. गङ्गाप्रपात RAGH. 2, 26. die Herabkunft der Gaṅgā MBH. 3, 8831. fgg. R. 1, 44. गङ्गा त्रिपथगा (im Luftraum, auf der Erde und in der Unterwelt) HARIV. 12782. spaltet sich in 4 Flüsse VP. 170. 229. गङ्गा सप्तविधा MBH. 3, 10821. R. 1, 44, 14. fgg. VP. 171, N. 12. älteste Tochter des Himavant und der Menā R. 1, 36, 15. Gemahlin Çāntanu's und Mutter Bhīṣma's MBH. 1, 3800. HARIV. 2967. fgg. ihr Verhältniß zu Bhagīratha 810. fgg. R. 1, 44. VP. 379. zu Ġahnu HARIV. 1417. fgg. 1757. fgg. eine der Gemahlinnen Dharma's VP. 119, N. 12. आकाशगङ्गा die im Luftraum (vor ihrem Fall zur Erde) strömende G. R. 4, 44, 61. SUÇA. 1, 114, 5 (wohl die Milchstrasse). व्योम-गङ्गा KUMĀR. 6, 5. गङ्गाशोण n. die Gaṅgā und der Çoṇa P. 2, 4, 7, Sch. गङ्गाष्टक n. acht Verse an die G. HARR. Chr. 469. fg. Verz. d. B. H. No. 1352. Die 4 Gaṅgā auf Ceylon LIA. I, 196. — Viell. auf गम् zurückzuführen.

गङ्गाका f. demin. von गङ्गा Vop. 4, 8.

गङ्गानेत्र (गं + नेत्र) n. das (heilige) Gebiet der Gaṅgā (erstreckt sich bis auf 2 Kroṣa vom Flusse) WILS.

गङ्गाचम्पू (गं + चं) f. Titel eines Werkes COLEBR. Misc. Ess. II, 136, N.

गङ्गाचिह्नी (गं + चि) f. ein best. Vogel HĀR. 85. Larus ridibundus WILS.

गङ्गाज (गं + ज) m. der Sohn der Gaṅgā, ein Bein. 1) Bhīṣma's ÇANDAN. im ÇKDn.; 2) Kārttikeya's MBH. ebend.

गङ्गाटेप m. eine Art Krabbe TRIK. 1, 2, 19.

गङ्गातीर्थ (गं + ती) n. N. pr. eines Tīrtha HARIV. LAGL. I, 509.

गङ्गादास (गं + दास) m. N. pr. des Verfassers der Khandomañ-ġarī, s. Berichte über die Verh. d. k. s. Ges. d. W. zu Leipzig, phil.-hist. Kl. VI, 209. fgg.

गङ्गाद्वार (गं + द्वार) n. das Thor der Gaṅgā, der Ort wo dieser Fluss aus den Vorhöhen des Gebirges in die Ebene eintritt, LIA. I, 50. MBH. 1, 3865. 3, 8005. 8392. 13, 1700. 7652. DRAUP. 9, 24. VP. 62 (गङ्गाद्वार).

गङ्गाधर (गङ्गा + धर) m. 1) Meer TRIK. 1, 2, 8. — 2) ein Bein. Çiva's (weil er die herabstürzende Gaṅgā mit seinem Kopfe aufhielt; vgl. R. 1, 44) AK. 1, 1, 2, 29. H. 199, Sch. Çiv. — 3) N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. No. 246. eines Lexicogr. MED. Anh. 2. Commentators der Çārīrakasūtra COLEBR. Misc. Ess. I, 334. des Bhāskara II, 450. गङ्गाध-रभृ N. pr. eines Scholiasten ebend. 90. Vgl. WEBER, Lit. 137, N. 3. Ind. St. 1, 467. 471. HARR. Chr. 474.

गङ्गाधररस (गं + रस) m. Bez. eines Receipts Verz. d. B. H. No. 1002.

गङ्गानागराज (गं + नाग) m. N. pr. eines Nāga VJUTP. 86.

गङ्गापत्री f. N. einer Pflanze, = पत्री, सुगन्धा, गन्धपत्रिका RĪGĀN. im ÇKDn.

गङ्गापुत्र (गं + पु) m. der Sohn der Gaṅgā: 1) ein Bein. Bhīṣma's ÇKDn. nach einem PUR. — 2) eine best. Mischlingskaste: स तु ले-टातिविकन्यायो जातः BRAHMAIV. P. im ÇKDn. Sein Amt ist Leichname fortzuschaffen ÇKDn. WILS. — 3) ein Brahmane, der Wallfahrten zur Gaṅgā geleitet, WILS.

गङ्गाभृत् (गं + भृत्) m. ein Bein. Çiva's H. 199. — Vgl. गङ्गाधर.

गङ्गायात्रा (गं + या) f. eine Wallfahrt zur Gaṅgā, insbes. die eines Sterbenden WILS.

गङ्गालहरी (गं + ल) f. Titel eines Werkes (Gaṅgā-Welle) Z. d. d. m. G. I, 201.

गङ्गावाक्यावली (गं + वाक्य-आवली) f. Titel eines jur. Werkes Verz. d. B. H. No. 1403.

गङ्गासागर (गं + सा) m. der Ausfluss der Gaṅgā in's Meer HAUGHT. HARIV. LAGL. I, 510.

गङ्गामुत्त (गं + मुत्त) m. der Sohn der Gaṅgā, ein Bein. 1) Kārtti-keja's H. 208. MBH. 3, 14642. — 2) Bhīṣma's ÇKDn. WILS.

गङ्गाश्रद (गं + श्रद) m. N. pr. eines Tīrtha MBH. 3, 7047. 7071. 13, 1720.

गङ्गिका f. demin. von गङ्गा Vop. 4, 8.

गङ्गिन् (von गङ्गा) m. N. pr. eines Nāga HIOUEN-TSANG I, 133.

गङ्गुका wohl nur fehlerhaft für कङ्गुका SUÇA. 1, 73, 4.

गङ्गेश्वर (गङ्गा + ईश्वर) m. N. pr. eines Autors Verz. d. B. H. No. 650. 687. — गङ्गेश्वरमकिम् Verz. d. B. H. 147, b, 1.

गङ्गादेद (गं + उदेद) m. die Quelle der Gaṅgā, ein geheiligter Wallfahrtsort MBH. 3, 8043. HARIV. LAGL. I, 510.

गङ्ग m. 1) Baum TRIK. 2, 4, 2. H. 1114. Der Baum, der nicht gehen kann und daher घग्, नग्, घग्ग heisst, kann insofern auch als gehend (von गम् gedacht werden, als die Wurzeln nach der Vorstellung der Inder seine Füße (पाद्) sind. — 2) the period (number of terms) of a progression COLEBR. Alg. 52. 231. — 3) pl. N. pr. eines Volkes (v. l. für कङ्क und कत्त) VP. 192, N. 95.

गङ्ग s. गम्.

गङ्ग, गङ्गति 1) brüllen DHĀTUP. 7, 72. जगन्गङ्गा: BHĀṬṬ. 14, 5. Auch गङ्गैर्यति DHĀTUP. 32, 105. Vgl. गङ्ग. — 2) trinken sein, rasen DHĀTUP. 7, 72. — Eine aus गज erschlossene Wurzel.

गज m. 1) Elephant AK. 2, 8, 2. H. 1217. MED. g. 7. ADAM. BR. in Ind. St. 1, 39. M. 8, 296. 11, 136. VIÇV. 4, 12. DAÇ. 1, 20. SUÇA. 1, 79, 20. 193, 4. 204, 10. 2, 67, 4. ÇĀK. 32. 190. HIT. I, 45. 95. 181. VHT. 23, 18. गज-वृक्ति SUÇA. 1, 107, 10. ग्राम्यगजाः, वनगजाः N. 13, 7. गजपुंगव BHĀṬṬ. 2, 26. गजापसद् PAÑKAT. 80, 21. Am Ende eines adj. comp. f. घा R. 2, 57, 7. गजी f. Elephantenweibchen BHĀC. P. 4, 6, 26. — 2) = दिग्गज Welt-elephant, daher symbol. Bezeichnung der Zahl Acht ÇAUT. 13. — 3) ein best. Maass MED. = 2 oder 1 3/4 Hasta ÇKDn. — 4) ein zum Aufbau eines Hauses besonders zugerichteter Platz (वास्तुनः स्थानभेदे) MED. a mound of earth sloping on both sides (in Gestalt eines Elephanten), on which a house may be erected, WILS. प्रस्तारे देर्घ्यमानं तु स्वर्कस्तेन तथा नैः। क्वा त्रिघ्नं गजैर्हृत्वा वास्तुस्थाननिर्ग्रहणम्॥ ध्वजे धूमश्च सिंक्रश्च या वृषः खर एव च। गजः काकपदे चैव स्थानान्यष्टौ च वास्तुनः॥ ध्वजे विभू-